

דף עג.

עין משפט א.

אה"ע סימן קמה פ"ה ז

עין לעיל עב. עין משפט ה.

עין משפט ב.

חור"מ סימן רנ פ"ה ב

עין לעיל דף עב: עין משפט א

עין משפט ג.

אה"ע סימן קמה פ"ה ד

ד. שכ"מ שגירש סתם בלא תנאי דמהיום אם מתי, אין אומרים סתמו כפירוש, כמו שאנו אומרים במתנה, דגט שאני, ואם עמד אינו חוזר ^כ.

עין משפט ד.ה.

אה"ע סימן קמה פ"ה ו

ו. אמר לה הרי זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה, ונשכו נחש, או נפל הבית עליו ומת, אינו גט. אבל אמר אם לא יעמוד מחולי זה ונשכו נחש וכדומה, הרי זה ספק מגורשת.

עין משפט ו.

חור"מ סימן רכה פ"ה ג.ד

ג. בהתנה עמו בפירוש שכל אונס שיוולד בקרקע זו יהיה חייב לשלם לו אפי' בא גוי וגזלה ממנו מחמת המוכר חייב לשלם לו ^ל. אבל

^כ. דבגט גזרו שאם עמד אינו חוזר משום שלא יאמרו יש גט לאחר מיתה. ואע"ג שמן התורה לא הוי גיטא אם עמד וחזר, אפקיענהו רבנן לקידושין מינה וכדמפרש שם בגמ'. וע"כ אם עמד אינו חוזר, שלא יאמרו יש גט לאחר מיתה.

^ל. רמב"ם פ"ט ממכירה הלכה ה' ו'. ובאונס דשכיח ואינו שכיח פלוגתא אם נכלל בקבלת האונס בין הדברי ריבות סי' פ"א להרשד"ם חור"מ סי' ל"ג. ולהלכה המוציא מהחבירו עליו הראיה ואם הדבר ספק אם זה אונס דשכיח וחייב או אונס דשכיח ואינו שכיח גם בזה המומע"ה.

ירידת המטבעות ועלייתן אונס דשכיח הוא היום. אמר המוכר שלא יטען עליו שום טענת אונס בעולם, הרי קיבל עליו אפי' אונס דלא שכיח. אבל כתב לו שקיבל עליו כל אונסין שבעולם, אין אונס דלא שכיח בכלל. כנה"ג אות מ"ד.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

נפסק הנהר או באה רוח סערה והפסידה שזה אונס שאינו מצוי ^מ ולא עלה על לב המוכר בעת שהתנה אינו חייב המוכר אפילו שהתנה כל אונס שיוולד.

עין משפט ז.

אה"ע סימן קמח פעיף ב

ב. כל המגרש על תנאי בין דמעכשיו בין בתנאי דאם, הרי זה לא יתייחד עמה כל זמן שלא נתקיים התנאי ^ב, אלא יתייחד עמה בפני עד אחד, אפי' עבד או שפחה, חוץ משפחתה או בנה הקטן ^ו, ואם נתייחד עמה בפני עדים, והיא והוא ראו העדים ^ע אפי' נתקיים התנאי אח"כ הרי זה ספק מגורשת, שמא בעלה ביטל הגט.

דף עג:

עין משפט א.

אה"ע סימן קמח פעיף א

א. המגרש את אשתו וחזר ובעלה בפני עדים, קודם שתנשא לאחר ^פ, בין שגירשה מן הנישואין בין מן האירוסין, הואיל ואשתו היתה הרי זה בחזקת שהחזירה לשם קידושין ולא לשם זנות ^ז, ואפי' ראו העדים

מ. מגיטין ע"ג ע"א. ממעשה באחד ששכר מלחים ע"ש.

נ. אפי' שכ"מ שנוטה למות וגוסס, אסור להתייחד עמה בלא עד, תשובת הרשב"א.

ס. מתוספתא ומביאה הרי"ף. וה"ה נערה בת י"ב שנה שיודעת ובושה ממנה הוי שומר, ויכול להתייחד על פיה, כ"כ המהרי"ט.

ע. דחיישין לקידושין מחדש משום הכי בעינן שראוה ג"כ העדים כמ"ש בסי' מ"ב, ומזה מוכח דהשו"ע ס"ל כהרמב"ם דאם נישאת בנתיים לאחר קודם שנתקיים התנאי לא תצא אם נתקיים התנאי אח"כ, כמ"ש בסי' קמ"ג ובסי' קמ"ו, וא"כ דשמא ביחוד זה קידשה הוא מחדש, ואין לומר שהטעם הוא דשמא ביטל הגט, דזה לא מהני בנתן לה נאמנות, או התנה אתה תנאי שאין בידה לקיים, כי אז אין חשש שביטלו אלא ע"כ הטעם דשמא קידשה ביחוד איתה אם יתברר שאח"כ התקיים התנאי. ועיין בב"ש באריכות ס"ק ז'.

פ. פירוש דאם נישאת לאחר וגירשה, אף שחזר בעלה הראשון ובא עליה, כיון שאסורה עליו בלאו דלא לשוב לקחתה לא חיישין לקידושין. כ"כ הב"ש.

צ. מגיטין פ"א ע"ב ורמב"ם פ"ה מגירושין. וה"ה שגלוי לכל שבא עליה כגון שנשאה כ"כ הרמ"א מהר"ן, ועיין ב"ש מה שהעיר ע"ז דאם נשאה אז יש עדי קידושין, ודין הר"ן שכתב לארוסה גט ולא נתן לה ונשאה שבודאי אמרינן שביטל הגט ובודאי בא עליה שם שאני. ועיין בגאון שציין לסי' כ"ו סעיף א'. ועיין בדברי הגאון בסי' כ"ו ס"ק ג'.

שנתן לה מעות, שחזקה שאין אדם עושה בעילתו בעילת זנות, והרי בידו לעשות בעילת מצוה, לפיכך הרי זו מקודשת קידושי ודאי ק, וצריכה ממנו גט שני.

ק. כ"כ הרמב"ם ומשמע דאז אין תופסין בה קידושין של אחר, דדוקא בהתייחד עמה תופסין קידושי אחר, אבל לא בבא עליה, כ"כ הב"ש מהב"ח.